

No One Sits Alone

By Elder Gerrit W. Gong
Of the Quorum of the Twelve Apostles

Kukaan ei istu yksin

Vanhin Gerrit W. Gong
kahdentoista apostolin koorumista

October 2025 general conference

Living the gospel of Jesus Christ includes making room for all in His restored Church.

Jeesuksen Kristuksen evankeliumin mukaan elämiseen kuuluu, että teemme tilaa kaikille Hänen palautetussa kirkossaan.

I.

For 50 years, I have studied culture, including gospel culture. I began with fortune cookies.

In San Francisco's Chinatown, Gong family dinners concluded with a fortune cookie and a wise saying like "A journey of a thousand miles begins with a single step."

As a young adult, I made fortune cookies. Wearing white cotton gloves, I folded and tucked into shape the round cookies hot out of the oven.

To my surprise, I learned fortune cookies are not originally part of Chinese culture. To distinguish Chinese, American, and European fortune cookie culture, I looked for fortune cookies on multiple continents—just as one would use multiple locations to triangulate a forest fire. Chinese restaurants in San Francisco, Los Angeles, and New York serve fortune cookies, but not those in Beijing, London, or Sydney. Only Americans celebrate National Fortune Cookie Day. Only Chinese advertisements offer "Authentic American Fortune Cookies."

Fortune cookies are a fun, simple example. But the same principle of comparing practices in different cultural settings can help us distinguish gospel culture. And now the Lord is opening new opportunities to learn gospel culture as Book of Mormon allegory and New Testament parable

I

Olen 50 vuoden ajan tutkinut kulttuuria, myös evankeliumin kulttuuria. Aloitin onnenkekseistä.

San Franciscon Chinatownissa Gongin perheen illalliset päättyivät onnenkeksiin ja viisaseen sanontaan, kuten "Tuhannen mailin matka alkaa yhdestä askeleesta."

Nuorena aikuisena valmistin onnenkeksejä. Valkoiset puuvillakäsineet käsissäni taittelin ja muotoilin uunituoreita pyöreitä keksejä.

Yllätykseni sain tietää, etteivät onnenkeksit alun perin kuulu kiinalaiseen kulttuuriin. Jotta voisin erottaa toisistaan kiinalaisen, amerikkalaisen ja eurooppalaisen onnenkekseikulttuurin, etsin onnenkeksejä useilta mantereilta – aivan kuten metsäpalo paikannetaan käyttäen kolmittausta useasta havaintopaikasta. San Franciscon, Los Angelesin ja New Yorkin kiinalaisissa ravintoloissa tarjoillaan onnenkeksejä, mutta niitä ei tarjoilla Pekingin, Lontoon tai Sydneyn ravintoloissa. Vain amerikkalaiset juhlivat kansallista onnenkekseipäivää. Ainoastaan kiinalaisissa mainoksissa tarjotaan "aitoja amerikkalaisia onnenkeksejä".

Onnenkeksit ovat hauska, yksinkertainen esimerkki. Mutta sama periaate, joka koskee käytäntöjen vertailua erilaisissa kulttuuritilanteissa, voi auttaa meitä erottamaan evankeliumin kulttuurin muista. Ja nyt Herra avaa uusia mahdollisuuksia oppia evankeliumin kulttuuria,

prophecies are fulfilled.

II.

Everywhere people are moving. The United Nations reports 281 million international migrants. This is 128 million more individuals than in 1990 and more than three times 1970 estimates. Everywhere, record numbers of converts are finding The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints. Every Sabbath, members and friends from 195 birth countries and territories gather in 31,916 Church congregations. We speak 125 languages.

Recently, in Albania, North Macedonia, Kosovo, Switzerland, and Germany, I witnessed new members fulfilling the Book of Mormon allegory of the olive tree. In Jacob 5, the Lord of the vineyard and his servants strengthen both olive tree roots and branches by gathering and grafting together those from diverse locations. Today children of God gather as one in Jesus Christ; the Lord offers a remarkable natural means to expand our lived fullness of His restored gospel.

Preparing us for the kingdom of heaven, Jesus tells the parables of the great supper and wedding feast. In these parables, invited guests make excuses not to come. The master instructs his servants to “go out quickly into the streets and lanes of the city” and “the highways and hedges” to “bring in hither” the poor, maimed, halt, and blind. Spiritually speaking, that’s each of us.

Scripture declares:

“All nations shall be invited” unto “a supper of the house of the Lord.”

“Prepare ye the way of the Lord, ... that his kingdom may go forth upon the earth, that the inhabitants thereof may receive it, and be prepared for the days to come.”

Today those invited to the supper of the Lord come from every place and culture. Old and young, rich and poor, local and global, we make our Church congregations look like our communities.

As chief Apostle, Peter saw heaven open a vision of “a great sheet knit at the four corners, ... wherein were all manner of ... beasts.” Taught Peter: “Of a truth I perceive that God is no respecter of persons. ... In every nation he that

kun Mormonin kirjan vertauskuvien ja Uuden testamentin vertauskuvien profetiat täyttyvät.

II

Kaikkialla ihmiset siirtyvät paikasta toiseen. Yhdistyneiden kansakuntien mukaan kansainvälisiä siirtolaisia on 281 miljoonaa. Tämä on 128 miljoonaa ihmistä enemmän kuin vuonna 1990 ja yli kolme kertaa enemmän kuin vuonna 1970. Kaikkialla ennätysellinen määrä käännynnäisiä löytää Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon. Joka lepopäivä jäsenet ja ystävät 195 synnyinmaasta ja territorista kokoontuvat kirkon 31 916 seurakuntaan. Puhumme 125:tä kieltä.

Äskettäin Albaniassa, Pohjois-Makedoniasa, Kosovossa, Sveitsissä ja Saksassa näin uusien jäsenten täyttävän Mormonin kirjan vertausta oliivipuusta. Luvussa MK Jaak. 5 viinitarhan isäntä ja hänen palvelijansa vahvistavat sekä oliivipuun juuria että oksia kokoamalla ja oksastamalla yhteen eri paikoista otettuja juuria ja oksia. Nykyään Jumalan lapset kokoontuvat yhteen Jeesuksessa Kristuksessa. Herra tarjoaa merkittävän luonnollisen keinon laajentaa Hänen palautetun evankeliuminsa täyteyttä, jota elämme.

Valmistaessaan meitä taivasten valtakuntaan Jeesus kertoo vertaukset suurista pidoista ja hääjuhlasta. Näissä vertauksissa kutsuvieraat esittävät tekosyitä olla tulematta. Isäntä ohjeistaa palvelijoitaan: ”Mene kiireesti kaupungin kaduille ja toreille” sekä ”maanteille ja kylien kujille” ja ”tuo tänne köyhät ja raajarikot, sokeat ja rannat.” Hengellisessä mielessä se tarkoittaa meitä jokaista.

Pyhissä kirjoituksissa sanotaan:

”Herran huoneen [juhla-aterialle] kaikki kansakunnat kutsutaan.”

”Valmistakaa Herralle tie, – jotta hänen valtakuntansa edistyisi maan päällä, jotta sen asukkaat ottaisivat sen vastaan ja valmistautuisivat tulevien aikojen varalle.”

Nykyään ne, jotka kutsutaan Herran aterialle, tulevat kaikista paikoista ja kulttuureista. Mukana on vanhoja ja nuoria, rikkaita ja köyhiä, paikallisia ja kauempaa tulleita – kirkkomme seurakunnat heijastavat yhteisöjämme.

Kuten pääapostoli Pietari näki taivaallisen näyn, jossa ”suuri purjekangas – laskettiin maahan neljästä kulmastaan kannateltuna. Siinä oli kaikenlaisia – eläimiä.” Pietari opetti: ”Nyt minä todella käsitin, ettei Jumala erottele ihmi-

feareth [the Lord], and worketh righteousness, is accepted with him.”

In the parable of the good Samaritan, Jesus invites us to come to each other and to Him in His inn—His Church. He invites us to be good neighbors. The good Samaritan promises to return and recompense the care of those in His inn. Living the gospel of Jesus Christ includes making room for all in His restored Church.

The spirit of “room in the inn” includes “no one sits alone.” When you come to church, if you see someone alone, will you please say hello and sit with him or her? This may not be your custom. The person may look or speak differently than you. And of course, as a fortune cookie might say, “A journey of gospel friendship and love begins with a first hello and no one sitting alone.”

“No one sits alone” also means no one sits alone emotionally or spiritually. I went with a brokenhearted father to visit his son. Years earlier, the son was excited to become a new deacon. The occasion included his family buying him his first pair of new shoes.

But at church, the deacons laughed at him. His shoes were new, but not fashionable. Embarrassed and hurt, the young deacon said he would never go again to church. My heart is still broken for him and his family.

On the dusty roads to Jericho, each of us has been laughed at, embarrassed and hurt, perhaps scorned or abused. And with varying degrees of intent, each of us has also disregarded, not seen or heard, perhaps deliberately hurt others. It is precisely because we have been hurt and have hurt others that Jesus Christ brings us all to His inn. In His Church and through His ordinances and covenants, we come to each other and to Jesus Christ. We love and are loved, serve and are served, forgive and are forgiven. Please remember, “earth has no sorrow that heav’n cannot heal”; earth burdens lighten—our Savior’s joy is real.

In 1 Nephi 19, we read: “Even the very God of Israel do [they] trample under their feet; ... they

siä. – – [Herra] hyväksyy jokaisen, joka pelkää häntä ja noudattaa hänen tahtoaan, kuului tämä mihin kansaan tahansa.”

Vertauksessa laupiaasta samarialaisesta Jeesus kutsuu meitä tulemaan toistemme luo ja Hänen luokseen Hänen majataloonsa – Hänen kirkkoonsa. Hän kutsuu meitä olemaan hyviä lähimmäisiä. Laupias samarialainen lupaa palata ja korvata niiden huolenpidon, jotka ovat Hänen majatalossaan. Jeesuksen Kristuksen evankeliumin mukaan elämiseen kuuluu, että teemme tilaa kaikille Hänen palautetussa kirkossaan.

”Tilaa majatalossa” -asenteeseen sisältyy se, että ”kukaan ei istu yksin”. Jos kirkkoon tullessasi näet jonkun olevan yksin, voisitko tervehtiä häntä ja istua hänen kanssaan? Tämä ei ehkä ole sinun tapaistasi. Henkilö voi näyttää erilaiselta tai puhua eri tavalla kuin sinä. Ja tietenkin, kuten onnenkeksi saattaisi sanoa: ”Evankeliumin ystävyyden ja rakkauden matka alkaa ensimmäisestä tervehdyksestä, eikä kukaan istu yksin.”

”Kukaan ei istu yksin” tarkoittaa myös sitä, että kukaan ei istu yksin emotionaalisesti eikä hengellisesti. Menin erään murheellisen isän kanssa tapaamaan hänen poikaansa. Vuosia aiemmin poika oli innoissaan siitä, että hänestä tulisi uusi diakoni. Tilaisuuden kunniaksi hänen perheensä osti hänelle ensimmäiset uudet kengät.

Mutta kirkossa diakonit nauroivat hänelle. Hänen kenkensä olivat uudet, mutta eivät muodikkaat. Nollana ja loukkaantuneena nuori diakoni sanoi, ettei hän enää koskaan menisi kirkkoon. Sydämeni on yhä särkynyt hänen ja hänen perheensä puolesta.

Pölyisillä teillä Jerikoon meille jokaiselle on naurettu, meitä on nolattu ja loukattu, kenties halveksittu tai pahoinpidelty. Ja vaihtelevin aikoin jokainen meistä on myös jättänyt muita huomiotta, jättänyt näkemättä tai kuulematta, kenties tahallaan loukannut muita. Juuri siksi, että meitä on loukattu ja olemme loukanneet muita, Jeesus Kristus tuo meidät kaikki majataloonsa. Jeesuksen Kristuksen kirkossa sekä Hänen toimitustensa ja liittojensa kautta me tulemme toistemme ja Hänen luokseen. Me rakastamme ja meitä rakastetaan, me palvelemme ja meitä palvellaan, me annamme anteeksi ja me saamme anteeksi. Muistakaa, että ”lievityksen vaivoihin taivaasta saa”. Maalliset kuormat kevenevät – Vapahtajamme ilo on todellista.

Luvussa 1. Nefi 19 sanotaan: ”Jopa Israelin Jumalankin ihmiset polkevat jalkoihinsa; – – he

set him at naught. ... Wherefore they scourge him, and he suffereth it; and they smite him, and he suffereth it. Yea, they spit upon him, and he suffereth it.”

My friend Professor Terry Warner says the judging, scourging, smiting, and spitting were not occasional events that occurred only during Christ’s mortal life. How we treat each other—especially the hungry, the thirsty, those left out alone—is how we treat Him.

In His restored Church, we are all better when no one sits alone. Let us not simply accommodate or tolerate. Let us genuinely welcome, acknowledge, minister to, love. May each friend, sister, brother not be a foreigner or stranger but a child at home.

Today many feel lonely and isolated. Social media and artificial intelligence can leave us yearning for human closeness and human touch. We want to hear each other’s voices. We want authentic belonging and kindness.

There are many reasons we may feel we do not fit in at church—that, speaking figuratively, we sit alone. We may worry about our accent, clothes, family situation. Perhaps we feel inadequate, smell of smoke, yearn for moral cleanliness, have broken up with someone and feel hurt and embarrassed, are concerned about this or that Church policy. We may be single, divorced, widowed. Our children are noisy; we don’t have children. We didn’t serve a mission or came home early. The list goes on.

Mosiah 18:21 invites us to knit our hearts together in love. I invite us to worry less, judge less, be less demanding of others—and, when needed, be less hard on ourselves. We do not create Zion in a day. But each “hello,” each warm gesture, brings Zion closer. Let us trust the Lord more and choose joyfully to obey all His commandments.

III.

Doctrinally, in the household of faith and fellowship of the Saints, no one sits alone because

eivät pidä häntä minkään arvoisena. – – Sen vuoksi he ruoskivat häntä, ja hän sallii sen, ja he lyövät häntä, ja hän sallii sen. Niin, he sylkevät hänen päällensä, ja hän sallii sen.”

Ystäväni, professori Terry Warner sanoo, että tuomitseminen, ruoskiminen, lyöminen ja sylkeminen eivät olleet satunnaisia tapahtumia, joita ilmeni ainoastaan Kristuksen kuolevaisen elämän aikana. Se, kuinka kohtelemme toisiamme, etenkin nälkäisiä, janoisia, yksin jätettyjä, on tapa, jolla kohtelemme Häntä.

Hänen palautetussa kirkossaan me kaikki olemme parempia, kun kukaan ei istu yksin. Älkäämme pelkästään mukautuko tai sietäkö. Toivottakaaamme toiset aidosti tervetulleiksi, arvostakaaamme, palvelkaamme ja rakastakaaamme heitä. Älköön kukaan ystävä, sisar tai veli olko vieras tai muukalainen, vaan lapsi kotona.

Nykyään monet tuntevat olevansa yksinäisiä ja eristyksissä. Sosiaalinen media ja tekoäly voivat jättää meidät kaipaamaan inhimillistä läheisyyttä ja inhimillistä kosketusta. Haluamme kuulla toistemme äänen. Haluamme aitoa yhteenkuuluvuutta ja ystävällisyyttä.

On monia syitä, joiden vuoksi meistä saattaa tuntua, ettemme sovi kirkossa joukkoon – että kuvaannollisesti istumme yksin. Saatamme olla huolissamme korostuksestamme, vaateistamme tai perhetilanteestamme. Ehkä tunnemme riittämättömyyttä, haisemme tupakalle, kaipaamme moraalista puhtautta, olemme eronneet jostakusta ja tunnemme itsemme loukatuksi ja hämentyneeksi, olemme huolissamme yhdestä tai toisesta kirkon menettelytavasta. Saatamme olla naimattomia, eronneita, leskiä. Lapsemme ovat äänekkäitä tai meillä ei ole lapsia. Emme palvelleet lähetystyössä tai olemme palanneet kotiin etuajassa. Luettelo jatkuu.

Jakeessa Moosia 18:21 meitä kutsutaan liittämään sydämemme yhteen rakkaudessa. Kutsun meitä murehtimaan vähemmän, tuomitsemaan vähemmän, olemaan vähemmän vaativia muita kohtaan – ja tarvittaessa olemaan vähemmän ankaria itseämme kohtaan. Me emme luo Siionia päivässä. Mutta jokainen ”hei”, jokainen lämmin ele tuo Siionia lähemmäksi. Luottakaaamme Herraan enemmän ja päättäkäämme noudattaa iloiten kaikkia Hänen käskyjään.

III

Opillisesti uskon huonekunnassa ja pyhien toveruudessa kukaan ei istu yksin Jeesuksessa

of covenant belonging in Jesus Christ.

Taught the Prophet Joseph Smith: "It is left for us to see, participate in and help to roll forward the Latter-day glory, 'the dispensation of the fullness of times ...', when the Saints of God will be gathered in one from every nation, and kindred, and people."

God "doeth not anything save it be for the benefit of the world; ... that he may draw all men [and women] unto him. ...

"... He inviteth them all to come unto him and partake of his goodness; ... and all are alike unto God."

Conversion in Jesus Christ requires us to put off the natural man and worldly culture. As President Dallin H. Oaks teaches, we are to give up any tradition and cultural practice that is contrary to the commandments of God and to become Latter-day Saints. He explains, "There is a unique gospel culture, a set of values and expectations and practices common to all [the] members of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints." Gospel culture includes chastity, weekly attendance at church, abstaining from alcohol, tobacco, tea, and coffee. It includes honesty and integrity, understanding we move forward, not upward or downward, in Church positions.

I learn from faithful members and friends in every land and culture. Scriptures studied in multiple languages and cultural perspectives deepen gospel understanding. Different expressions of Christlike attributes deepen my love and understanding of my Savior. All are blessed when we define our cultural identity, as President Russell M. Nelson taught, as a child of God, a child of the covenant, a disciple of Jesus Christ.

The peace of Jesus Christ is meant for us personally. Recently a young man earnestly asked, "Elder Gong, can I still go to heaven?" He wondered if he could ever be forgiven. I asked his name, listened carefully, invited him to talk with his bishop, gave him a big hug. He left with hope in Jesus Christ.

I mentioned the young man in another setting. Later I received an unsigned letter that began, "Elder Gong, my wife and I have raised

Kristuksessa liittoon kuulumisen ansiosta.

Profeetta Joseph Smith opetti: "Meidän osaksemme on annettu nähdä tämä kirkkaus ja osallistua sen edistämiseen sekä olla avuksi siinä aikojen täyttymisen taloudenhoitokaudessa, – – kun Jumalan pyhät kootaan yhteen kaikista kansanheimoista ja sukukunnista ja kielistä ja kansoista."

Jumala "ei tee mitään, mikä ei olisi maailman hyödyksi, – – voidakseen vetää kaikkiihimiset luoksensa. – –

Hän kutsuu heitä kaikkia tulemaan luoksensa ja pääsemään osallisiksi hänen hyvydestään; – – jokaikkioivat Jumalalle yhdenvertaisia."

Kääntymys Jeesukseen Kristukseen vaatii meitä riisumaan päältämmme luonnollisen ihmisen ja maailmallisen kulttuurin. Kuten presidentti Dallin H. Oaks opettaa, meidän on luovuttava kaikista niistä perinteistä ja kulttuurikäytännöistä, jotka ovat Jumalan käskyjen vastaisia, ja tultava myöhempien aikojen pyhiksi. Hän selittää: "Kaikilla Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon jäsenillä on ainutlaatuinen evankeliumin kulttuuri, yhteiset arvot ja odotukset ja tavat." Evankeliumin kulttuuriin sisältyy siveys, viikoittainen kirkossa käyminen, pidättyminen alkoholista, tupakasta, teestä ja kahvista. Siihen sisältyy rehellisyys ja nuhteettomuus sekä sen ymmärtäminen, että me kuljemme kirkon tehtävissä eteenpäin, emme ylöspäin tai alaspäin.

Opin uskollisilta jäseniltä ja ystävilä kaikissa maissa ja kulttuureissa. Pyhien kirjoitusten tutkiminen useilla kielillä ja useasta kulttuurisesta näkökulmasta syventää evankeliumin ymmärrystä. Kristuksen kaltaisten ominaisuuksien erilaiset ilmaisut syventävät rakkauttani ja ymmärrystäni Vapahtajaani kohtaan. Kaikkia siunataan, kun määrittelemme kulttuuri-identiteettimme siten kuin presidentti Russell M. Nelson opetti: Jumalan lapsi, liiton lapsi, Jeesuksen Kristuksen opetuslapsi.

Jeesuksen Kristuksen antama rauha on tarkoitettu meille henkilökohtaisesti. Äskettäin eräs nuori mies kysyi vilpittömästi: "Vanhin Gong, voinko yhä päästä taivaaseen?" Hän pohti, voisiko hän koskaan saada anteeksi. Kysyin hänen nimeään, kuuntelin tarkkaavaisesti, kehotin häntä puhumaan piispansa kanssa, halusin häntä. Hän lähti tuntien toivoa Jeesuksessa Kristuksessa.

Mainitsin nuoren miehen eräessä toisessa tilanteessa. Myöhemmin sain kirjeen, josta puuttui kirjoittajan nimi ja joka alkoi: "Vanhin Gong,

nine kids ... and served two missions.” But “I always felt I would not be allowed in the celestial kingdom ... because my sins as a youth were so bad!”

The letter continued, “Elder Gong, when you told about the young man gaining hope of forgiveness, I was filled with joy, beginning to realize that maybe I [could be forgiven].” The letter concludes, “I even like myself now!”

Covenant belonging deepens as we come to each other and to the Lord in His inn. The Lord blesses us all when no one sits alone. And who knows? Maybe the person we sit next to may become our best fortune cookie friend. May we find and make place for Him and each other at the supper of the Lamb, I humbly pray in the holy name of Jesus Christ, amen.

vaimoni ja minä olemme kasvattaneet yhdeksän lasta – – ja olemme kahdesti palvelleet lähetystyössä.” Mutta ”minusta on aina tuntunut, ettei minua päästettäisi selestiseen valtakuntaan – –, koska syntini nuorena olivat niin kamalia!”

Kirje jatkui: ”Vanhin Gong, kun kerroit siitä, kuinka se nuori mies sai toivon anteeksiannosta, minä täytyin ilolla ja aloin ymmärtää, että ehkä [voisin saada anteeksi].” Kirje päättyy: ”Nykyään jopa pidän itsestäni!”

Liittoon kuulumisen syvenee, kun tulemme toistemme ja Herran luo Hänen majatalossaan. Herra siunaa meitä kaikkia, kun kukaan ei istu yksin. Ja kuka tietää? Kenties henkilöstä, jonka vieressä istumme, voi tulla paras onnenkeksiystävämme. Tehkäämme tilaa Hänelle ja toisillemme Karitsan aterialla. Tätä rukoilen nöyrästi Jeesuksen Kristuksen pyhässä nimessä. Aamen.